

و احسرت بر صورت پر خورده که آدم است شصت فرسخ
و اما **تتمه اهل جنت** بر خورده است و آشامیدن است
و جماع است و لباس است و سماع نعمات طیبه است و سوا
اسب و غیره است و زیارت است و اقربا و محدث
و سر یا آنها و اما **تتمه باک کلام اشیا** در روایت کرده است
امام احمد و نسائی و بیهقی بسند صحیح از زید بن اسلم که فرمود
از اهل قیامت رسول الله صلی الله علیه و آله بگفت یا ابو القاسم
فوز نعم داری که اهل جنت بخورند و می نوشند پس فرمود **صراط**
بگفتم که نفس مرغ میدوی است برستی که مرد از اهل جنت
داوه خواهد شد قوت صد کس در خورده است و آشامیدن
در جماع و در شهوت گفت آن مرد گفتمی که یک نخورد
در می اشامد باشد او را حاجت دفع فضل از قبول عطا
فرمود و **تتمه اهل جنت** حاجت اهل جنت عرق است که بر می آید

و باقی دفع فضل

ایضا

انچه در آنها مثل بوی مشک پس وقتیکه شود آنها را از جنت
شود و شکم آنها روایت کرده است هزار و بیست و پنج از این معنی
که فرموده رسول الله صلی الله علیه و آله بر این تو خواهی دید با سبزه جنت
پس شمتها خواهی که در خورده آن را پس خواهی از افشا و در بر تو
بر بیان شده قال الله تعالی و لهم رزقهم فیها
بکره و عشیا یعنی برای اهل جنت رزق ایشان است
وقت بکره وقت شام این عباس بن عمیر میاید در تفسیر این
داوه خواهد شد رزق در آخرت در تقاریکه داده شد
در دنیا و سابق نه شده که اول غذا و اهل جنت بکره است
در روایت کرده است امام احمد از ابی سعید خدری روایت
هر مومن که آب نوشد این مومن را بر تشنگی خواهد نوشد
الله تعالی بر قیامت از رحمت مخصوصه در این عباس فرموده
رحمت مخصوصه هر مست که خمر کرده شده است بر آن از

و باقی دفع فضل
و باقی دفع فضل
و باقی دفع فضل